

מושיע בידי את ישראל
כאשר דברת: הנה אנכי מעב
את ציזת הצמר בנדרן אם יהיה
על הציזה לבדה ועל כל הארץ
חרב וידעתי כי תושיע בידי את
ישראל כאשר דברת: ויהי כן
וישכם ממחרת ויזר את הציזה
ויניץ טל מן הצה בלא הספק
מים: ויאמר צדעון אל האלהים
אל יחר אפדבי ואדבדה אר
הפעם אנסה נא ריק הפעם ציזה
יהי נא חורב אל הצזה לבדה ועל
כל הארץ יהיה טל ויויעש
אלהים כן בלילה ההוא ויהי חורב
אל הצזה לבדה ועל כל הארץ
היה טל וישכם ירחבעל הוא
צדעון וכל העם אשר אתו נחת
על עין חרות ומחנה מדין היה לו
ציפון מעבית המורה צדעון

טל

לאמר נזירא וחדד ישב וייצפר
מדר הנלעד וישב מן העם עשורים
ושנים אלה ועשרות אלפים

נשארו

ויאמר יהוה אל בני עזר
העם רב הורד אותם אל המים
ואוצרפט לד שסוהיה אשר
איש אל יד זה ילך אתך הוא
ילך אתך וכל אשר יאמר אלך
זה יאמר ילך עמך הוא לא ילך
ויוריד את העם אל המים ויאמר
יהוה אל בני עזר כל אשר ילך
בלשונם מן המים באשר ילך
הכלב תניג אתו לבד וכ
אשר יברע על ברכיו לשתות
ויקרא ספר המלך קיסם בידם
אל פיהם שלש מאות איש
ובל יתר העם כרעו על ברכיהם
לשבת נזירא

ותם

מ
ש

ב
ותם